

РЕШЕНИЕ

№ 5379

гр. София, 14.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3501** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 8856 от 22.03.2019 г. и вх. № 9875 от 01.04.2019 г. по описа на Административен съд – София – град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. Р. № 204, представлявано от управителя А. Н. Н., чрез адв. П. В., с адрес за призоваване и връчване на съобщения [населено място], [улица], ет. 1 срещу решение № СП – 2 от 06.03.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).
С жалбата се иска съдът да отмени обжалваното решение на КЕВР като нищожно и в условията на евентуалност като неправилно – постановено в противоречие с материалния закон, при съществено нарушение на административно производствените правила и необосновано. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки, с които се иска да се уважи жалбата и да се присъдят разноски.
Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от процесуалния представител юрисконсулт Л., която оспорва жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Представят подробни писмени бележки. Претендират разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя възнаграждение за адвокат.
Заинтересованата страна [фирма], редовно призована, не се представлява.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Депозира писмено становище, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 8 – ми състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № СП-1 от 31.07.2015г. КЕВР е установила нетното специфично производство (Н.) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответни решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ. Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.14, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh, при определена преференциална цена в размер на 567,41 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kW до 200 kW. С Решение № 4937 от 20.07.2017г. АССГ отменя Решение № СП-1 от 31.07.2015г. на КЕВР, в частта му по т. 2.14, с Решение № 14886 от 03.12.2018 г. на ВАС е оставено в сила решението на АССГ.

АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015г., в частта му по т. 2.14 е незаконосъобразно, поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

АССГ е установил, че липсват фактически данни и доказателства относно размера на Н. на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на Н. в т. 2.14 от Решение № СП - 1 от 31.07.2015г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на Н. съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

След отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, КЕВР се е произнесла с ново решение за установяване на стойностите на Н., вместо отменената т. 2.14 от Решение № СП-1 от 31.07.2015г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015г.).

Предвид дефиницията на Н. в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на Н., според неговия издател има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложили в предходни ценови решения на Комисията, относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на Н. към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители

електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява Н. за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Решението за установяване на Н. касае определената по т. 14 от влязлото в сила Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на Н. за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, която е определена от административния орган, в случая с Решение № Ц-18 от 20.06.2011г., в частта му по т. 14, и не се изменя и цената, по която се изкупува произведената от тази група производители електрическа енергия от ВИ.

По отношение на понятията „средногодишна производителност“ и „средногодишна продължителност на работа“, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, чл. 19а, ал. 1, т. 4, съответно чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ, отм.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални

цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност). Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФТЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ, в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (Б.), както и отчетените средно-ефективни стойността за работа на централите в региона. В т. III. Определяне на цената на електрическата енергия произведена от ФТЕЦ от мотивната част на Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 20 години. В решението ясно е посочено, че средно годишната продължителност на работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност - 14.27 %, т.с. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1250 kWh.

Видно е, че стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и номиналната мощност на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19а, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, при определянето на цените с Решение № Ц-18 от 20.06.2011г., КЕВР е отчетела като основен елемент нетното специфично производство

на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието Н. да е било легално дефинирано.

Този начин и подход на формиране на преференциалните цени може да бъде проследен от предходните ценовите решения на Комисията, чрез което се потвърждава факта, че средногодишната производителност/средногодишната продължителност на работа на централите при номинална мощност и собствените нужди са съществували в нормативната база и съответно са били отчетени при определянето на преференциални цени през годините до и от влизане в сила на ЗЕВИ. Средната годишна производителност на фотоволтаичните модули зависи от прогнозната годишна сумарна слънчева радиация, постъпваща върху хоризонталната повърхност, като в България, тази годишна сумарна радиация е съобразена с изследванията на Б. за потенциала на слънчевата енергия.

Годишното брутно производство за групата централи е изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата. Размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от фирмата производител на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната (чл. 21, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм.).

По отношение на размера собствени нужди, действащите към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентирани ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 Kw инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена. В изпълнение на законовите си правомощия КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативноустановени критерии, но не определя индивидуално приложима цена за конкретен производител. В тази връзка размерът на собствените нужди като част от средногодишното производство на електрическа енергия, не отчита индивидуалните собствени нужди на отделни производители на електрическа енергия от ВИ, които попадат в съответната група и спрямо които се прилага определената за тази група преференциална цена. Следователно КЕВР няма право да извършва индивидуален анализ, респективно да определя индивидуален размер на собствени нужди за отделен производител и неговия индивидуален производствен процес. По този начин се гарантира и равнопоставеност между производителите от съответна група по съответното ценово решение на КЕВР за определяне на преференциални цени.

Позововайки се на действащото законодателство при приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011г., а и към момента, в който липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ, КЕВР приема, че въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология,

производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ап. 2 от ЗЕВИ. Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутно производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на работа от Б., при използване на средни стойности за страната, а и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на Н. - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент - енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. са заложили при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5 % от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените

нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора - характер на природния ресурс.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи съгласно т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. е представен в таблицата на стр. 10 от оспореното решение. Преференциалната цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp, е формирана при такъв размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Нетното специфично производство е установено въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразяват нетната електрическа енергия в размер на 118,75 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5% или 6,25 MWh, при номинална мощност на централата, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. Общо за периода на изкупуване на електрическа енергия, количествата електрическа енергия са в размер на 2202,65 MWh и отразяват деградацията на соларните панели. Поради това преференциалната цена в размер на 567,41 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 638,00 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 1 124,41 MWh, изчислени при дисконтов фактор равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 9,00\%$.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на Н. по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, Н. на фотоволтаични електрически централи с инсталираномощност над 30 kWp до 200 kWp, по т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР -567,41лв./MWh, се изчислява $1\ 187,50\ kWh = 118,75\ MWh / 0,1\ MWp$ - нетно специфично производство.

След преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200 kWp по т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на КЕВР - 567,41 лв./MWh, без ДДС, КЕВР установява нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh (1 187,50 kWh), при средногодишна производителност на работа 1 250 kWh при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди на размер на 5,0% или 62,5 kWh.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените документи с административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок за обжалване.

Жалбоподателят [фирма] е собственик на фотоволтаична електроцентрала, находяща се в ПИ 020045, вм. „теризман кория“, в землището на [населено място] камене, ЕКАТТЕ 66585, [община]. В качеството си на производител на електрическа енергия дружеството е сключило Договор за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа на [фирма] с номер №112077493 от 02.09.2010г. и Договор за изкупуване на електрическа енергия от независим продавач с № 211 от 11.08.2011г. Цената за изкупуване на електрическата енергия, произведена от собствената на дружеството фотоволтаична централа се определя съгласно т.14 от Решение №Ц-18/20.06.2011г. (електрически централи с фотоволтаични модули над 30 кВтр до 200 кВтр) и е в размер на 567.41 лева/МВтч без ДДС и по Решение №Ц-010/30.03.2011г. със стойност 699.00 лева/МВтч без ДДС. В тази връзка дружеството е адресат на Решение №СП-2 от 06.03.2019г. на КЕВР, поради което за същото е налице правен интерес от обжалването му.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с разпоредбата на §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон.

Съгласно § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ, „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Следователно законодателят е отчетел обстоятелството, че в своята практика КЕВР е определяла преференциалните цени (т.е. цени, по-високи от пазарните), по които крайните снабдители и общественият доставчик да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ, именно въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност (средногодишна производителност на централите).

Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗЕВИ, КЕВР определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми

източници, с изключение на енергията, произведена от водоелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW ежегодно в срок до 30 юни или когато в резултат на извършен анализ на ценообразуващите елементи по ал. 2 констатира съществено изменение на някой от тях. На основание чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ преференциалните цени по ал. 1 се определят по реда на съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ), като се отчитат видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата и другите експлоатационни разходи. Преференциалната цена на електрическата енергия от възобновяеми източници се определя за целия срок на договора за изкупуване по чл. 31, ал. 2, като след изтичане на този срок преференции за цените не се предоставят. С решението на КЕВР за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват до определения срок на действие на дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия. Това е така предвид сключените от производителите на енергия от възобновяеми източници дългосрочни договори за изкупуване на енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува (т.е. определената от Комисията преференциална цена) не се променя за срока на договора (чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ).

Следователно, видно както от ЗЕВИ, така и от множеството ценови решения на Комисията, постановени след влизане в сила на ЗЕВИ, преференциалните цени, определени по реда на чл. 32 от ЗЕВИ, включително и тези по Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентирания ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена.

КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия,

произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативноустановени критерии, но не определя индивидуално приложима цена за конкретен производител. В случая не се касае за индивидуално утвърждавана цена, каквато се определя напр. по отношение на някои производители от конвенционални енергийни източници съгласно ЗЕ, а до преференциална цена, която се определя от Комисията по реда на ЗЕВИ по групи производители от възобновяеми енергийни източници. Следователно съответните ценообразуващи елементи, които формират дадена преференциална цена за отделна група производители, също не се отнасят само до един конкретен производител. Ето защо, средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност и размерът на собствените нужди, които са приспаднати от него нямат приложение само по отношение на един конкретен производител и в този смисъл не подлежат на индивидуално определяне, както твърдят жалбоподателят. Размерът на собствените нужди като част от средногодишното производство на електрическа енергия не отчита индивидуалните собствени нужди на отделни производители на електрическа енергия от ВИ, които попадат в съответната група и спрямо които се прилага определената за тази група преференциална цена. Следователно КЕВР няма право да извършва индивидуален анализ, респективно да определя индивидуален размер на собствени нужди за отделен производител в неговия индивидуален производствен процес.

Дефиницията на § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, предвижда Н. да се установи въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени, след приспадане на собствените нужди. Законодателят е отчел горните обстоятелства и препратката в дефиницията е към съответното решение на КЕВР за определяне на преференциални цени по групи производители, като в дефиницията не е посочено, че приспадането на собствените нужди е за конкретен производител. Подобно тълкуване на начина на установяване на Н. би бил в противоречие както със ЗЕВИ и начина на определяне на преференциални цени, така и с принципа за равнопоставеност и недискриминация между производителите от съответна група, съгласно съответното ценово решение на Комисията за определяне на преференциални цени.

Индивидуалният административен акт, издаван от КЕВР за установяване на Н. следователно може да има само констативен характер. С Решение № СП-2 от 06.03.2019 г. (нито с предходното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., по т. 2.14) не се създават нови права и задължения, а с него само се констатира вече възникнали права или задължения и се обективират стойности, заложи в предходни ценови

решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. С оспореното решение не се определят нови стойности на Н. към момента на постановяването му, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ.

В мотивите на Решение № 4936 от 20.07.2017 г. по адм. дело № 3247 от 2016 г. АССГ е посочил, че компетентността на КЕВР за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма, а именно от § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, съгласно който Комисията, в срок до 31 юли 2015 г., в съответствие със ЗЕВИ приема решение, с което установява нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Законодателят е задължил КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал до коя дата следва да се установи Н.. КЕВР е издала Решение № СП-1 от 31.07.2015г., с което по т. 2.14. е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1 188 kWh. Въпреки че в Решение № 4936 от 20.07.2017г. на АССГ не се съдържа изричен диспозитив, че преписката се изпраща на КЕВР за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, КЕВР в изпълнение на задължението си по закон е следвало да се произнесе отново, във връзка с отменената т.2.14., независимо, че срокът по § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ до 31.07.2015г. е вече изтекъл. Да се отрече законовата компетентност на КЕВР да се произнесе с нов административен акт вместо отмененото Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. по т. 2.14., който има действие, считано от 31.07.2015 г., означава наличие на празнота и невъзможност за прилагане на законовата разпоредба на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (изм., бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), съгласно която общественият доставчик, съответно крайните снабдители изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия до размера на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР.

Или, поради настъпилите във времето законодателни изменения се оказва, че независимо от датата на пораждаване на действие на постановеното Решение № СП-2 от 06.03.2019г. на КЕВР, то има само констативен характер, тъй като с него се установяват стойности, които са били заложили вече във влязлото в сила Решение № Ц-18 от

26.06.2011г. С решението не се определят нови стойности на Н. към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ.

Решението, с което КЕВР установява Н. за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества. С решението за установяване на Н. се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват и към 31.07.2015г., а и към момента на постановяване на оспореното Решение № СП-2 от 06.03.2019 г. Обратното му действие произтича не от волята на Комисията, а от естеството на определеното, според закона съдържание на Решение № СП-2/06.03.2019г. Поради това, Решение № СП-2 от 06.03.2019 г. се явява валиден индивидуален административен акт. Същото е оформено в съответствие с изискванията на Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация и съдържа мотиви по отношение на определяне размера на Н. за групата производители по т. 14 от Решение № Ц-18 от 26.06.2011 г. на Комисията. В Решение № СП-2 от 06.03.2019 г. и Решение № Ц-18 от 26.06.2011 г., към което то препраща, са посочени източниците на информация, които имат отношение към конкретни въпроси от значение за стойностите, послужили за установяване на Н.. Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности на ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФТЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ, в Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките, както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона. В т. III. Определяне на цената на електрическата енергия произведена от ФТЕЦ от мотивната част на Решение № Ц-18 от 20.06.2011г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Ползният технико-икономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, че средно годишната продължителност на

работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност 14.27 %, т.е. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1 250 kWh. Извършен е и прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за групата централи съгласно т. 14 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., който е представен в таблица в Решение № СП-2 от 06.03.2019 г.

Видно от Решение № Ц-18 от 20.06.2011г., стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещите фотоволтаични електрически централи, както и информация и анализи, направени от Б. за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и номиналната мощност на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19а, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). При определянето на цените с Решение № Ц- 18 от 20.06.2011 г., КЕВР е отчела като основен елемент нетното специфично производство на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието Н. да е било легално дефинирано.

Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел, предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена.

По отношение на размера собствени нужди, в действащото законодателство към датата на приемане на Решение № Ц- 18 от 20.06.2011г., а и към момента, липсва изискване за прилагане на определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. Предвид това, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са взети предвид по преценка и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на възобновяемия източник, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е

количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Така се постига и целта на законодателя в чл. 31, ал. 5 от ЗЕВИ, а именно да бъде изкупувано чистото количество електрическа енергия, произведена от производителите на енергия от ВИ, без това за собствени нужди, като това чисто количество бъде изрично установено от КЕВР, а не определяно по преценка на всеки един производител на електрическа енергия от ВИ и енергийните дружества, които изкупуват произведената електрическа енергия. Така се гарантира и равнопоставеност между производителите от съответна група по съответното ценово решение на Комисията за определяне на преференциални цени.

Недоказано от [фирма] остава по делото твърдението му в жалбата, че при производството на електрическа енергия централата на дружеството де факто няма собствени нужди, тъй като за производствения процес не се използва електрическа енергия. Това обстоятелство е следвало да установи не с приложения към делото договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа, а с техническа експертиза, която да извърши проверка на място, назначаването на каквато не е поискано от съда.

Неоснователни са и доводите за нищожност на оспореното решение, тъй като с диспозитивът на потвърденото от ВАС решение № 4937 от 20.07.2017 г., постановено по адм. Дело № 3247/2016 г. по описа на АССГ само се отменя Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, без да се дават изрични указания, което от своя страна означава, че органът може да издаде отново своя акт при отстраняване на допуснатите пороци.

Предвид всичко гореизложеното, при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да го опорочават. Решението е постановено от специализирания регулаторен държавен орган в рамките на законовата компетентност на КЕВР, при спазване на всички приложими материалноправни разпоредби, правилно установяване на заложените в предходни решения на Комисията стойности, както и при пълно съобразяване с

целта на закона, поради което същото е законосъобразно и обосновано. С оглед изхода на спора на ответника и на заинтересованата страна [фирма], които са изпратили процесуални представители в съдебно заседание, се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК определя на 150 / сто и петдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 8 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма] против Решение № СП-2 от 06.03.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е установено, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което е определена преференциална цена 567.41 лв./MWh в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 14 за електрически централи с фотоволтаични модули над 30 kWp до 200kWp.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :